Diari de la neu, 23/05/20

Tancament de temporada amb missatge

Darrera esquiada. Posta de sol des de la Tosa d'Alp *Autor/a: Particular*

Divendres 13 de març, el dia en què les estacions d'esquí del Pirineu català donaven per acabada la temporada d'esquí, serà un d'aquells dies que no oblidaré mai. I no ho serà només pel tancament prematur de les estacions, sinó per tot el que ha vingut després.

Des de dimecres 11 de Març que ja s'escoltaven rumors de què les estacions d'esquí haurien de donar per acabada la temporada de forma prematura igual que estava passant a Itàlia.

Les coses no anaven bé, el virus s'estava propagant de forma molt ràpida i ja es començaven a prendre mesures.

Aquell divendres 13 de març, amb un fort aiguat a La Molina a les 8 del matí, era un clar auguri que aquell dia no aniria bé. Vaig fer la meva última classe de la temporada a un grup de canaris a qui portava donant classes tota la setmana. Aquell dia finalitzaria la meva primera temporada com a professor d'esquí.

Els rumors que circulaven aquell dimecres eren premonitoris i era més que evident que la temporada acabaria en menys d'una setmana. Però no haguéssim pensat que acabaria aquell mateix divendres.

Aquell dia la neu no estava per a gaudir-la, era molt humida i enganxosa. No vam fer última baixada, no vam fer acomiadament i no vam poder dir adéu. A les 4 de la tarda ens ho vam comunicar amb una trucada.

L'Estadi de La Molina en el seu últim amb només una part de la pista trepitjada, ja deixava entreveure quina era la situació (Foto: M.S.).

Una mica d'humor d'un dels restaurants a peu de pistes davant la situació (Foto: M.S.).

Tot el que ha vingut després no cal que ho expliquem: quinze dies. I 15 més. I més...

Arriba el dia clau

Va ser cinquanta dies després, el 2 de Maig. Les coses començaven a canviar una mica. Gràcies a un nou decret ens diuen que els adults podem sortir a fer esport al nostre municipi. I els que vivim en poblacions de menys de 5.000 habitants no tenim restriccions horàries.

La conversa:

- Com? Ha dit que no tenim restriccions horàries i que podem fer qualsevol esport?
- Dissabte agafem la bici!
- Ei, que a Torrent Negre queda neu...
- Ostres però és una caminada important anar amb el material carregat abans de no tocar neu.

- Sí! Però potser és l'última oportunitat que tenim d'esquiar aquest tempo.
- Si mires la webcam es veu que es pot fer una Solell sencera...
- No hi ha pebrots!
- Que no? Vinga va!

(Aclarim que el grup que vam pujar soms residents de La Molina a peu de pistes i complíem els requisits).

“Caminata” fins a Torrent Negre, ficar pells a tocar neu i cap amunt! Després de cinquanta dies sense trepitjar muntanya el físic no estava per històries però les ganes eren molt grans, així que van caure 2 baixedetes per Solell. A la pista li quedaven un parell de dies, però es podia esquiar perfectament de dalt a baix i sense parar.

La neu era una barreja de neu peixateria podrida, però no enganxosa. Es podia esquiar i gaudir. I no ens enganyem, si aquestes condicions ens la trobem al mes de gener, no solament no és que no haguéssim pujat, és que si els remuntadors haguessin estat oberts, n'hauríem fet una i cap a casa. Però és que era la millor neu que havíem esquiat els últims cinquanta dies. I després de passar una quarantena, aquella neu era una "pura delícia", un regal de Reis a principis de Maig o un premi de loteria. Ens sentíem molt afortunats. Poca gent podia complir els requisits que nosaltres complíem i pocs dies abans no pensàvem a esquiar donat que ho donàvem per perdut. (veure notícia)

Estat Torrent Negre de La Molina el 2 de Maig, 3 dies després estaria impracticable (Foto: M.S.).

Encara va haver-hi una altra oportunitat. Un dia després, però aquest cop a la Tosa d'Alp. Una altra caminada important per fer uns quants girs amb sabor a

glòria.

Veure com marxa el sol des del cim de la Tosa és una de les coses que amb més ganes esperava. Fer una baixada cap a Isards, que a mitja pista ja no hi quedava neu, i tornar cap a casa sota la claror màgica de la lluna plena. Senzillament espectacular.

Pujant a la Tosa en la qual, aquesta vegada sí que seria l'última esquiada de la temporada (Foto: M. S.).

I ja està? Doncs sí, aquesta vegada sí.

Estàvem a l'espera de què venien borrasques i no es veia del tot clar si arribaria neu abans del cap de setmana o després, si arribaria molta, poca o a cotes altes només.

Han passat massa dies de calor, i la poca neu que quedava ja no hi és, per tant el poc que nevi ja és gairebé tot sense base. I tot i estar en Fase 1, no podem travessar la frontera per anar al Puigmal que aquesta sí que té neu i aquests dies sí que ha nevat de 2600 en amunt, així que la donem per acabada.

Com diu un bon amic, no hi ha temporades dolentes ni bones, són temporades diferents. Hem esquiat tot el que hem pogut. Hem gaudit d'una borrasca molt top com va ser la Gloria, que va deixar les estacions en unes condiciones espectaculars. Un mes de febrer amb unes temperatures molt altes. Però així i tot amb bones condiciones en especial pels més petits que és quan més ho gaudeixen i la majoria d'estacions han fet un balanç positiu tot i haver perdut la setmana santa.

No deixa que el sector queda tocat, però també ha quedat tocat tot.

Finalment penso que ha estat un tancament de temporada estrany, però amb missatge final. La temporada vinent més que mai ens toca quedar-nos aquí i fer els nostres viatges d'esquí pel Pirineu, o per la serralada Cantàbrica, al Central, el sistema Bètic... Japó, USA, Canadà, Alps i altres, poden esperar. Ara toca ajudar-nos a nosaltres mateixos.

Bon estiu a tots i a tornar a gaudir de les nostres muntanyes, platges i de les activitats que ens ofereixen les estacions d'esquí a l'estiu! (que no són poques)

Salut a tots!
Miguel Soto.

Retirant les pells de foques des del cim de la Tosa en la darrera esquiada de la temporada marcada pel coronavirus (Foto: particular).

Especial agraïment per confiar en nosaltres durant aquesta temporada a:
Helly Hansen
Pirineu Evasió
Lugares de Nieve
Skitude